

betroet Landboforeningerne, saa at de skulde vogte og varetage paa bedste Maade Alt, hvad der knytter sig til vor Husdyravls Fremme, saaledes tror jeg ogsaa, man kan være tryk for, at den Lillid, der hidtil har været viist Landboforeningerne, vil i den kommende Tid heller ikke blive skuffet. Flere Foreninger have gjort ikke blot smaa, men endog store Skridt i den Retning, og det er ikke enfelte, men flere Foreninger, der just have betraadt den Vej, det ærede Medlem anviste, nemlig at tage det Kvæg, der er blevet tilveiebragt og opdrættet af ganske smaa Jordbrugere, navnlig Husmænd, under ganske særlig Bødsommelse, saaledes at det er blevet premieret for sig selv, og man har derved her paa Sjælland opnaaet det Udsald, at det Opdræt, som fremkom paa den Maade, viste sig at være overraskende godt, idet de Samlinger, der bleve fremstillede af Husmandskvæg, vare af den Bestaffenhed, at de ikke vilde have gjort en Repræsentation af større Jordbrugeres Kvægbestand Stam; de vare saa gode, at man kun kunde ønske, at alle store Besætninger vare tilsvarende lige saa gode. Jeg tror altsaa ikke, man behøver at frygte for, at dette Forhold vil blive traadt for nær i den kommende Tid, naar Loven bliver ved at virke i samme Retning som hidtil. Det ærede Medlem gjorde dernæst den Bemærkning, at, naar det var den høitærede Minister saa meget om at gjøre at faae denne Lov frem og faae disse Penge, kunde man jo opstille disse Fordringer. Jeg skal dertil bemærke, at Sagen er den, at denne Lov ikke er fremkaldt ved den høitærede Ministers eget Ønske, uden at egentlig Foreningerne havde stor Interesse deraf. Nei, den er fremkommen efter særlig Henvendelse af en stor Mængde Foreninger til Indenrigsministeren om at fremkomme med en Lov af den Bestaffenhed, og de paagjældende Foreninger vilde vist søle sig ikke lidt skuffede i deres Forhaabninger, naar vi her vilde søge at drive Bestemmelser frem, som kunde medføre, at de Gøder, som denne Lov nu indeholder, vilde gaa tabte. Jeg tror, man vilde sætte megen Pris paa, at denne Lov bliver vedtagen og kommer til at gjøre sig gjældende saa snart som muligt; man vilde ikke være glad ved at faae at høre: Ja, Loven kunde godt være ført igjennem, men saa blev der gjort de og de Fordringer, som Regjeringen ikke vilde gaa ind paa; de vare i og for sig saaledes, at de ikke vilde medføre store Ulemper, men dog paa den anden Side saaledes, at Regjeringen ikke ønskede at faae dem, og saa sagde man: Ja, kunne vi ikke faae absolut det, vi ville have, nøies vi med, hvad vi have. Jeg vilde derfor for mit Vedkommende meget ønske, at enten disse Forslag under Nr. 3 og 4 ikke vedtages, eller at der mellem 2den og 3die Behandling kunde finde en Overenskomst Sted med den høitærede Minister,

saa at der ingen Vanskelighed blev for Lovens videre Fremme paa Grund af de nu tilstedeværende Forslags Ordlyd. Jeg vilde naturligvis foretrække, at man kun vedtog Forslagene under Nr. 1 og 2 og mit Forslag til § 6; det kunde jo lige fuldt tages under Overveelse, hvad der findes opført i Forslagene under Nr. 3 og 4. Forslaget under Nr. 4 er kommet frem, fordi det viste sig, at Bestemmelsen om Beskjendtgjørelsernes Indførelse i alle i Distriktet udkommende Blade vilde medføre en Udgift, der vilde være ufornuftig og usforstandig, og man har da søgt at erstatte Bestemmelsen med et mere ubestemt Udtryk, hvorved man vel har tænkt sig Bladene i den Ægn, hvor Skuet holdes. Naar der imidlertid er Spørgsmaal om Hingstestuer, er det jo ikke saa vanskeligt at faae Beskjendtgjørelsen derom bragt til de rette Steder. Ganske vist vil man gjerne have mange Tilskuere; men jeg vil dog sige, at efter min Erfaring har det aldrig manglet paa Tilskuere; tverimod har der været en stor Tilstrømning deraf, uagtet Skuet kun har været beskjendtgjort paa en saadan Maade, der var forenelig med de Midler, der stode til Raadighed i den Henseende. Derimod er der en anden Ting af overordentlig Vigtighed, og det er, at alle Ære af værdifulde Hingste blive underrettede om Mødets Afholdelse, og dette sker som bekendt gennem Landboforeningerne. Det Vigtigste er jo, at der kommer Hingste og det gode Hingste, saa komme virkelig ogsaa nok Tilskuere, og dette, at faae disse Hingste til at møde, opnaas igjen gennem Landboforeningerne, der vide, hvor de ere at finde. En Forbindelse mellem Landboforeningerne og de paagjældende Kommissioner er derfor ogsaa i høi Grad ønskelig; men den har da heller ikke manglet paa de Steder, hvorom jeg har Kjendskab, saa at man ogsaa har opnaaet at faae Hingstene til at møde. Der har jo i det Hele ikke viist sig Mangel paa Hingste til Bødsommelse, men derimod Mangel paa Hingste, der vare saa gode, som de kunde og burde være, og man har derfor ogsaa lidt set, at 1ste Præmie ikke er bleven uddelt, medens der er uddelt en betydelig Mængde mindre Præmier. Forresten glædede det mig at høre Udtalelser af det ærede Medlem fra Bonfild, der tydede paa, at han var enig i, at Bødsøbet i Vædringsforlaget under Nr. 1 ikke var for høit. — Jeg skal endnu kun berøre en Udtalelse af det ærede Medlem for Sørgjøbing (Stiturup), gaaende ud paa, at saadanne enfelte Selskaber, der dannes af saa Mænd og kalde sig „Selskab til Hesteavlens Fremme“ eller lignende, skulde have Afgang til Præmierne, Noget, som da ogsaa blev berørt ved Lovforslagets 1ste Behandling. Jeg skal dertil bemærke, at naar man kommer ind paa den Vej, vil man snart komme til at staa overfor saadanne Konsekventer,